

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 12. V Ljubljani, 1. decembra 1893. Leto XXIII.

O kólik čúdež je otròk nedolžen . . .

O kólik čúdež je otròk nedolžen!
 Nebrojnih dél v vesoljnem bôžjem stvarstvu
 Slabòtno dete je najdražja stvar, —
 Človeškemu ga ni zaúpal varstvu
 Nebés in zêmlje večni Gospodár:

Izročil dete Bog krilatcem je nebésnim,
 Da čuvajo pred zlom ga dušnim in telesnim.

O kólik čúdež je otròk nedolžen!
 Sin Božji sam vršít nebá povelje
 Kot ljubo dete je prišel na svet,
 Okusil sam bolést je in veselje,
 Ki spremlja rósne hipe mladih let —

Pokoren stářišem, še bolj Bogú pokoren
 Z detinstvom svojim vzglèd mladini dal je vzoren.

O kólik čúdež je otròk nedolžen!
 Nikómur ni z objemom vročim jávljal
 Ljubezni svoje naš Gospod in Bog, —
 Enkràt le, ko je truden blagoslávljal,
 Objemal in poljubljal dece krog —

Takrat ljubezen vso neskončno, neizmérno
 V otroške duše dnò je vkoreninil véрно.